

Farní listy

Luhačovice a Pozlovice

V tomto roce – 12. července si připomeneme 25 roků od vysvěcení našeho kostela v Luhačovicích. Na kostel to není mnoho, náš kostel pořád patří mezi ty „nové kostely“. Na život farnosti je 25 let celkem dost.

Jaká je vlastně naše farnost. Je živá? Cítíme se zde dobře? Můžeme pozvat i další lidi do našeho společenství? Ježíš řekl: „Kde jsou dva nebo tři v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“

Myslím si, že život farnosti je stále hledání cesty k Bohu a k sobě navzájem. Učíme se stále znovu zvat Krista do našeho společenství, abychom se od něj naučili milovat své sestry a bratry. Moc děkuji vám všem, kteří vytváříte a budujete tuto farní rodinu.

A chci vás poprosit o modlitbu za naši farnost. Matka Tereza řekla, že „rodina, která se modlí, zůstane pohromadě“. Věřím, že to platí i pro každou farní rodinu. **Každou středu se po mši svaté modlíme desátek za obnovu naší farnosti** a budu rád, když se k tomuto úmyslu připojíte i vy ostatní. Třeba alespoň krátce – svatý Josefe, oroduj za nás.

P. Jan Ston

**JSME PŘECE JEHO DÍLO,
V KRISTU JEŽÍŠI STVOŘENI
K TOMU, ABYCHOM KONALI
DOBRÉ SKUTKY, KTERÉ NÁM
BŮH PŘIPRAVIL.**

EF 2,10

Chvála přehánění

P. Štěpán Smolen, z knihy *Pominuté chvály*, redakčně zkráceno

Na zdi mé třídy visel školní řád. Na chodbě našeho pražského paneláku visel řád domovní. (...) A tak dál. U nás doma, v úhledné západní civilizaci, je podle řádu všechno řádně uspořádáno.

Člověk si musí připomínat, že škola nestojí kvůli dodržování školního řádu, ale kvůli vzdělávání, že dům nestojí kvůli dodržování domovního řádu, ale kvůli bydlení, (...). A má duše? Má duše nestojí kvůli dodržování mravního řádu, ale kvůli... kvůli čemu vlastně?

Má duše – praví sv. Terezie – je hrad s komnatami stále vnitřnějšími. Čím hlubší jsou, tím blíže Bohu, a v nejnitřnější síni sídlí Pán. Jsem k němu – a sám k sobě – pozván do trůnního sálu Trojjediného Boha, který ve mně čeká na mě, až opustím sebe a modlitbou ho vyhledám.

Jenže já, křesťan, já zbožný, svědomitý, úzkostlivý křesťan Panovníka přehlížím. Nechci ho. Nestarám se o něj. Čtu si na zdi duše mravní řád, abych věděl, co už se nesmí a co se ještě může.

Král vesmíru mě volá. Sestoupil až na dno mé duše, aby se se mnou spojil, aby mě učinil svým synem a přizval do své slávy. A já si zatím v jeho přítomnosti své křesťanství už zase zredukoval na pravidla na zdi, (...). Propadám *náboženskému minimalismu*, duchovní nemoci, která se u pacientů projevuje otázkou: „Pane, jak málo smím udělat, abych byl spasen?“

Ten minimalista ve mně se pilně ptá, jaký je řád na zdi Církve svaté, a chce se jím řídit. Vyzná se v morálních minimech. Dobře ví, že pokud to, co spáchal, nebylo úplně svobodné, tak docela vědomé nebo ve vá-

žné věci, pak nešlo o těžký hřích a že ne-těžké hříchy nemusí řešit. Vštípil si minima asketická (páteční půst) i bohoslužebná (jde to i bez kadidla) a je též obeznámen s nejnižší mírou kněžské modlitby (breviář na jeden zátaň).

Můj vnitřní minimalista není bezbožník. Respektuje Boží řád. (...) Přílišná Panovníkova blízkost by ho znepokojovala. Nechce slyšet, že jím byl zavolán až tam – do nejzazší síně.

Nebrat vážné Pána je pro mého minimalistu mnohem snazší, než nebrat vážně společnost. Bůh mi totiž v krátkém čase mezi zrozením a smrtí ponechává možnost ho ignorovat a jít si svou cestou. Tam, kde on trpělivě mlčí, lidé neúprosně tlačí. (...) Ve vztahu ke světu mi nestačilo jen přežít a prolézt, hnal jsem se vzhůru a vpřed. Ve vztahu k Pánu jsem však podobné úsilí vynakládat nepotřeboval. Víím totiž, že Bůh udělá všechno, aby mě do nebe dotáhl, pokud mu dám nejmenší šanci mě tam dostat. Spása přece není na prodej. Dostávám ji zdarma.

Nakonec tedy nejméně pečuji o ten vztah, jímž jsem si nejvíce jistý. Víc než splněný řád Spasiteli neposkytnu – a někdy ani to ne. Jako bych byl syn, co se ptá své mámy: „Jak málo tě smím navštěvovat, abych nepřišel o dědictví?“ Jako bych byl muž, co říká svojí ženě: „Kam až sahá povolená míra urážek a přehlížení, abys neutekla z domu?“ A protože slyším, že budu milován vždycky, přestávám se snažit. Tak přemýšlí obchodník, ne manžel, ne syn. Takové je jednání cizích, ne vlastních. Cizí chtějí druhou osobu pro něco jejího, vlastní ji chtějí

pro ni. Jsem od věčnosti povolán za vlastního, abych byl synem, ne služebníkem, ne čtenářem a plničem řádů na zdi.

Kéž mě Duch přetvoří z řádného křesťana v horlivce Páně! Kéž se učím přehánět od sv. Petra, který se oblékl a skočil do vody, jakmile zjistil, že na břehu je On; a od Františka, který shodil šaty a běžel – lidi

nelidi – za svou paní Chudobou; a od Jana, jenž se v Duruelu modlil vkleče pod dřevou střechou a nedbal na sníh, kterým zapadal. Nikdo z nich nedumal nad paragrafy. Spěchali dolů až do nejhlubší z komnat, hnali se vstříc Králi, který se chce ujmut svého – a jejich – dědictví. Kéž i mě strhne!

Uvedení Páně do chrámu – lidově Hromnice

Bc. Eva Janíková

Lidové pojmenování katolického svátku Uvedení Páně do chrámu je připomínkou událostí ze života Svaté Rodiny, popsaných v Lukášově evangeliu (Lk 2, 22-40). Maria a Josef přinesli Ježíše 40 dní po jeho narození do jeruzalémského chrámu, aby splnili příkazy Mojžíšova zákona, podle něhož byl Ježíš jako prvorozenec zasvěcen Bohu. Maria podle židovské tradice měla oběti v chrámu (beránka či holubice) uzavřít své čtyřicetidenní očišťování po porodu. V chrámě se setkali Maria a Josef se Simeonem a prorokyní Annou, kteří v Ježíšovi poznali očekávaného Mesiáše. Tyto tři události, vykoupení Ježíše, Mariino očišťování a setkání Simeona s Mesiášem jsou podkladem tří různých názvů, pod kterými byl svátek v církvi slaven.

Odvození názvu svátku

Původně se nazýval „hypapanté“ (řecky setkání, zasvěcení, přijetí), tedy setkání Simeona s Pánem. Simeon nazval Ježíše světlem k osvícení národů a z tohoto proroctví o Ježíši-světle se ujalo procesí se svícemi a svěcení svící. V Římě byl zaveden z podnětu papeže Gelasia svátek Očišťování Panny Marie 2. 2. s procesím (roku

494) jako protiváha pohanským lustračním obřadům v únoru zvaným „lupercalia“. (Římský pohanští kněží luperci obětovali božstvům kozy a psy, z jejich kůží nařezali řemeny a běhající po ulicích, bili kolemjdoucí, zejména ženy. Součástí luperkálií byly průvody, jejichž účastníci nesli zapálené svíce. Smyslem šlehání a nošení hořících svící byla magická očista zvaná „februatio“ – očista od poskvrny, zejména ženy se tomu dobrovolně poddávaly s vírou, že budou ochráněny před uhranutím a neplodností. Z tohoto slova je odvozený i název měsíce února – februatius.)

Dnešní název Uvedení Páně do chrámu byl zaveden při reformě kalendáře v roce 1969. Do reformy končil svátek vánoční období a teprve v tento den se odnášely betlémy z kostelů a ze světnic. Tato tradice u mnohých přetrvává i dnes, kdy se ponechává vánoční výzdoba do Hromnic, přestože doba vánoční končí svátkem Křtu Páně (1. neděle po Zjevení Páně – lidově Tři králové). Hromnice tedy náleží liturgickému mezidobí.

Svíce hromnice/hromnička

V původním významu je slovo hromnice názvem pro posvěcenou svíci, kterou cír-

kev doporučuje věřícím k Boží ochraně. V tomto smyslu měla v lidovém prostředí široké použití. Zpočátku se v našich zemích svátek nazýval „Svíčky“ nebo „Den svíček“. Když pak byly svěcené svíce užívány proti hromu (respektive blesku) a dostaly jméno hromniční/hromnice, přenesl se tento lidový název na celý den a na křesťanskou slavnost. Výraz hromnice pro svíce používá Tomáš Štítný (Knížky šestery o obecných věcech křesťanských z roku 1852) a vymezuje její smysl přijatý v jeho době: na památku úvodu Panny Marie, na ochranu proti ďáblu a hromu, pro šťastné konání. Víra v ochrannou moc hromnice po další věky nezeslábla, rozsvěcovala se při bouři, obnášela se kolem nemocného a umírajícího, byla součástí prosebných modliteb za úrodu na poli, včelaři s ní obcházeli úly, byla dokonce součástí léčitelských praktik. Svíce se ozdobovaly obrázky Panny Marie, křížky, pentličkami a květinami. Přinášely se často z poutí. Do dnešních dnů se zachovala tradice modliteb za zeměděle při rozžaté hromničce.

Tradice o Hromnicích

Druhý únor byl zasvěceným svátkem a provázal jej zákaz ženských prací, např. předení či šití a dalších činností. V tento den si hospodáři připomínali, že jaro je ještě daleko a musejí šetřit se zásobou jídla a sena pro dobytek – *na Hromnice půl krajice a půl píce*.

Součástí římskokatolické liturgie je průvod s rozžatými svícemi, které kněz požehná. Ve starší literatuře a také v lidové tradici se zdůrazňoval mariánský ráz svátku, a tak průvod se svícemi patřil ženám. Obcházely s rozžatými svícemi kolem oltáře podobně jako při úvodu rodičky. Tento krásný zvyk se dodnes drží např. ve Strání, kde se ženy

obléknou do svátečních krojů a slavnostně obcházejí kolem oltáře, je za ně sloužena mše svatá.

Tradice hromniční pouti se drží napříč Českem. Ve Šternberku (okres Olomouc) obnovily starobylý zvyk z první poloviny 18. století, kdy se Morava obávala pruského vpádu, a to obětování svíce. Proto se v mnohých moravských městech konaly prosebné pobožnosti za odvrácení nebezpečí. 1. února 1741 přinesly do kostela Zvěstování Panny Marie ve Šternberku dvě ženy voskovou svíci o váze asi 10 kg jako dar Matce Boží, aby skrze její přimluvu byly uchráněny od nepřátel. Svíce měla hořet při každé mši svaté po celý rok. Následně pak byla svíce obětována každoročně vždy v čase Hromnic. Díky obnovení této tradice se na pouť v čase kolem Hromnic sjíždějí ženy a matky z širokého okolí.

V **Pozlovicích** se dodnes drží ženská hromniční obchůzka, kdy několik dvojic žen obchází Pozlovice a vybírá na církevní potřeby (např. na mše za farníky a obyvatele obce). Tato obchůzka se nekoná pouze 2. února, ale přizpůsobuje se časovým možnostem jednotlivých skupinek. Přivítejte ženy, které tuto tradici udržují, a přispějte, prosím, na potřeby farnosti tímto způsobem.

V **Luhačovicích** se zvyk ženské hromniční obchůzky neuskutečňuje, ale přesto ženy tyto prostředky obstaraly. Abychom ženám, které peníze na tyto účely zajišťují v průběhu celého roku, jejich práci ulehčili, bude v kostele Sv. Rodiny v Luhačovicích umístěna po celý měsíc únor kasička s označením Dary na Hromnice. Pokud můžete, prosím, přispějte.

Výklad Velepísně lásky

Z knihy: Papež František, *Láska v manželství, Výklad Velepísně lásky* ve 4. kapitole exhortace *Amoris laetitia*, KNA, 2017

Radovat se s druhými

Výraz *chairei epi té adikia* označuje něco záporného, co se usadilo ve skrytu lidského srdce. Je to jedovatý postoj člověka, který se raduje, když vidí, že je na někom páchána nespravedlnost. Tuto větu doplňuje věta následující, která je formulována kladně: *synchairei té alétheia*: raduje se z pravdy. To znamená, že se raduje z dobra druhého, když je uznávána jeho důstojnost, když jsou oceňovány jeho schopnosti a jeho dobré skutky. To je nemožné tomu, kdo se musí neustále srovnávat s druhými a soupeřit s nimi, včetně vlastního partnera, až se dokonce skrytě raduje z jeho neúspěchů.

Když člověk, který miluje, může druhému prokázat dobro nebo když vidí, že se druhému daří dobře, má z toho radost, a tím oslavuje Boha, protože „Bůh miluje radostného dárce“ (2 Kor 9,7); náš Pán si zvláště cení toho, kdo se raduje ze štěstí druhého. Pokud neživíme svou schopnost těšit se z dobra druhého a soustředíme se hlavně na své potřeby, odsuzujeme se k životu, ve kterém je málo radosti, protože „Blaženější je dávat než dostávat“ (Sk, 20,35). Rodina musí být vřdycky místem, o kterém ten, kdo udělá v životě něco dobrého, ví, že to všichni budou oslavovat s ním.

Národní týden manželství

Co je týden manželství (NTM)

Každý rok v týdnu Valentýna (14. 2.) je Národní týden manželství příležitostí pro všechny páry zaměřit se na svůj vztah. Valentýn je synonymem romantiky a týden manželství se jí určitě vyhýbat nebude, stejně jako přátelství, komunikaci, odpuštění a radosti, které by v manželství neměly chybět.

Do této iniciativy jsou zapojeny různé církve, politici, média a další subjekty, které nabízejí manželům různé akce.

Historie NTM

Jde o mezinárodní kampaň na podporu manželství, která vznikla ve Velké Británii.

V roce 1997 v Londýně byl poprvé zahájen a schválen NTM. Organizovali ho manželé Richard (který byl ve vedení Christian charity Marriage resource) a Maria Kaneovi.

Každý ročník se nese v duchu daného tématu. **Pro letošní rok bylo zvoleno téma: Ztráty a nálezy.**

Více informací, přehled akcí a další materiály ke stažení naleznete na stránkách tydenmanzelstvi.cz.

„Dokonalé manželství je hlavně o dvou nedokonalých lidech, kteří to jeden s druhým nevzdali.“

Kurz manželské večery

Hana a Roman Hlavičkovi

O kurzu manželské večery jsme se poprvé dozvěděli od manželů Vaňkových z „valašskokloucké“ farnosti v roce 2010. Manželé Vaňkovi vedli v našem děkanátu tyto kurzy už několik let a ještě teď si živě pamatujeme, jak nás před léty pozvali na závěrečný večer kurzu do Val. Klobouk. Poté nám od nich přišla nabídka, že uspořádají kurz i v naší farnosti. Tento kurz se úspěšně uskutečnil v salonku hotelu Vltava. Jan a Maruška Vaňkovi nás směřovali k tomu, abychom sami začali organizovat kurz Manželské večery v Luhačovicích. Nejprve však bylo potřebné získat „know-how“, a proto jsme se zúčastnili celostátního setkání vedoucích kurzů manželské večery, které organizovali manželé Jakub a Dagmar Güttnerovi, hlavní koordinátoři pro ČR, v Praze. Od roku 2012 do roku 2017 se tak podařilo v naší farnosti zorganizovat několik kurzů Manželské večery a souběžně také kurzy Výchovy dětí a teenagerů.

Pro koho jsou Manželské večery?

Pro každého (páry které jsou spolu mnoho let i pro ty, které jsou spolu jen krátce), kdo chce své manželství zlepšit - tedy pro manželství pevná i manželství, která zápasí. Na každém vztahu je co zlepšovat. Pro každého, bez rozdílu životní filozofie - kurz vychází z křesťanských principů a je určen každému páru.

Jak vypadá večer na kurzu?

Každý večer začíná **večeří při svíčkách - jako na rande**. Chceme, abyste se u svých stolků při svíčkách cítili jako na rande. Pří-

jemné osvětlení, ubrusy, květina, obsluha, káva a zákusek – je to Váš večer!

Vždy po večeři následuje velmi praktická **promluva na jedno z témat**. Některé kurzy mají jeden pár přednášejících, někde se párů střídá víc, jinde používají pro promluvy DVD. Promluvy přinesou mnoho praktických principů, příběhů ze života, vtipných citátů, nečekaných statistik i inspirativních nápadů.

Jádrem večera jsou cvičení v příručkách, kterými je promluva proložena. Tato cvičení Vás povedou k hlubší **diskusi pouze ve dvou** o tématech, na která ve spěchu všedního dne nezbyvá čas. Respektujeme Vaše soukromí, o svém vztahu nemusíte nikomu nic říkat. Snažíme se vytvořit takové prostředí, abyste měli jistotu, že váš rozhovor nikdo další nezaslechne. V pozadí hraje hudba a během nejdějšího cvičení se podává **káva nebo čaj a dezert**.

Na konci každého setkání dostanete **domácí cvičení**, které byste spolu do příště měli udělat. Nikdo ho nekontroluje, je čistě **jen pro vás**. Mají napomoci pokračovat v započatých rozhovorech i doma.

Tímto vás srdečně zveme na kurz, který se uskuteční 4. 2. – 1. 4. 2022 (vždy v pátek). Pro více informací nebo přihlášení nás prosíme kontaktujte na: vecery.luh@email.cz nebo tel. 732 844 774. Vaše dotazy rádi zodpovíme a věříme, že pro všechny zúčastněné páry budou Manželské večery velkým přínosem pro další společnou cestu životem.

FarLístek

Děti dětem

Příloha farních listů věnovaná dětem

Únor – čas masopustu a zajímavých světců

V únoru si připomínáme celou řadu zajímavých svatých. A nejen to. Hned 2. února je svátek Uvedení Páně do chrámu a světi se přitom svíčky tzv. hromničky. Den poté, je svátek sv. Blažeje a kněz nám přiloží překřížené požehnané svíce ke krku a pomodlí se nad námi, abychom byli chráněni od nemocí krčních. V tento den se za dávných časů konala tradiční obchůzka žáků – ti hráli v každém domě hru o sv. Blažeji a za to dostali výslužku. Dříve se slavila i sv. Dorota, a to 6. února. Její svátek byl ale při změně liturgického kalendáře v roce 1969 vyškrtnut pro nedostatek spolehlivých informací o této světici. Tradice obchůzky na sv. Dorotu byla dříve velice oblíbená. Hrály se při ní v domech hry o této světici, která se nechtěla provdat za pohanského krále a nezřekla se své víry, i když byla pro tuto svoji odvahu sřata. Pak se podle legendy objevili andělé s liliiemi a letním ovocem, i když se poprava konala v zimě. Tuto hru v našich kostelích předváděl folklorní soubor Leluja v letech 2015 a 2016.

Pro všímavé

V minulém čísle Farlístku řádl v osmisměrcě šotek. Které slovo nebylo uvedeno v seznamu slov k vyškrtání? Svoji odpověď můžeš poslat na e-mail redakce.

I maličkost udělá druhým radost

4. února se slaví svátek sv. Veroniky, která byla vynalézavá – našla způsob, jak Ježíši projevít lásku alespoň maličkovitě.

I malý skutek lásky může pro někoho být velkým.

Když pomáháme druhému, měníme i sebe – v duši se nám „obtiskuje“ dobro.

Můžeš si vyrobit „rodinné bramborové razítko“ se symbolem srdíčka. Překroj bramboru, nakresli fixou srdce a po obvodě linie zbytek brambory odkroj. Razítko potřii temperovou barvou a na papír nebo světlou látku můžeš tiskat srdíčka tak, jako se do našeho nitra obtiskuje dobro, které konáme svým blízkým.

O svatém Blažejovi

SV. BLAŽEJ ŽIL VE 4. STOLETÍ V DNEŠNÍM
TUŘECKU. BYL LÉKAŘ, ŽIL TAKÉ JAKO
POUSTEVNÍK A PAK SE STAL BISKUPEM.
MÁ SVÁTEK 3. ÚNORA.

KDYŽ ŽIL JAKO POUSTEVNÍK, DIVOKÁ ZVÍ-
ŘATA ŽILA ŘÁDA V JEHO BLÍZKOSTI. PODLE
LEGENDY MU NOSILA LESNÍ PLODÝ A ON LÉČIL
JEJICH PORANĚNÍ.

POTÉ BYL UVĚZNĚN A VE VĚZE-
NÍ ZÁZRAČNĚ ZACHRÁNIL CHLAPCE,
KTERÉMU UNĚLA V KRKU RYBÍ KOST.
NA PAMÁTKU TOHO SE UDĚLUJE SVATO-
BLAŽEJSKÉ POŽEHNÁNÍ!"

NAJDEŠ VŠECHNY PTÁČKY A ZVÍŘÁTKA KOLEM SV. BLAŽEJE?
ZKUS JE NEJDŘÍVE VYBARVIT A PAK JE SPOČÍTEJ!

Svatý Valentýn

biskup

oddával

ženili

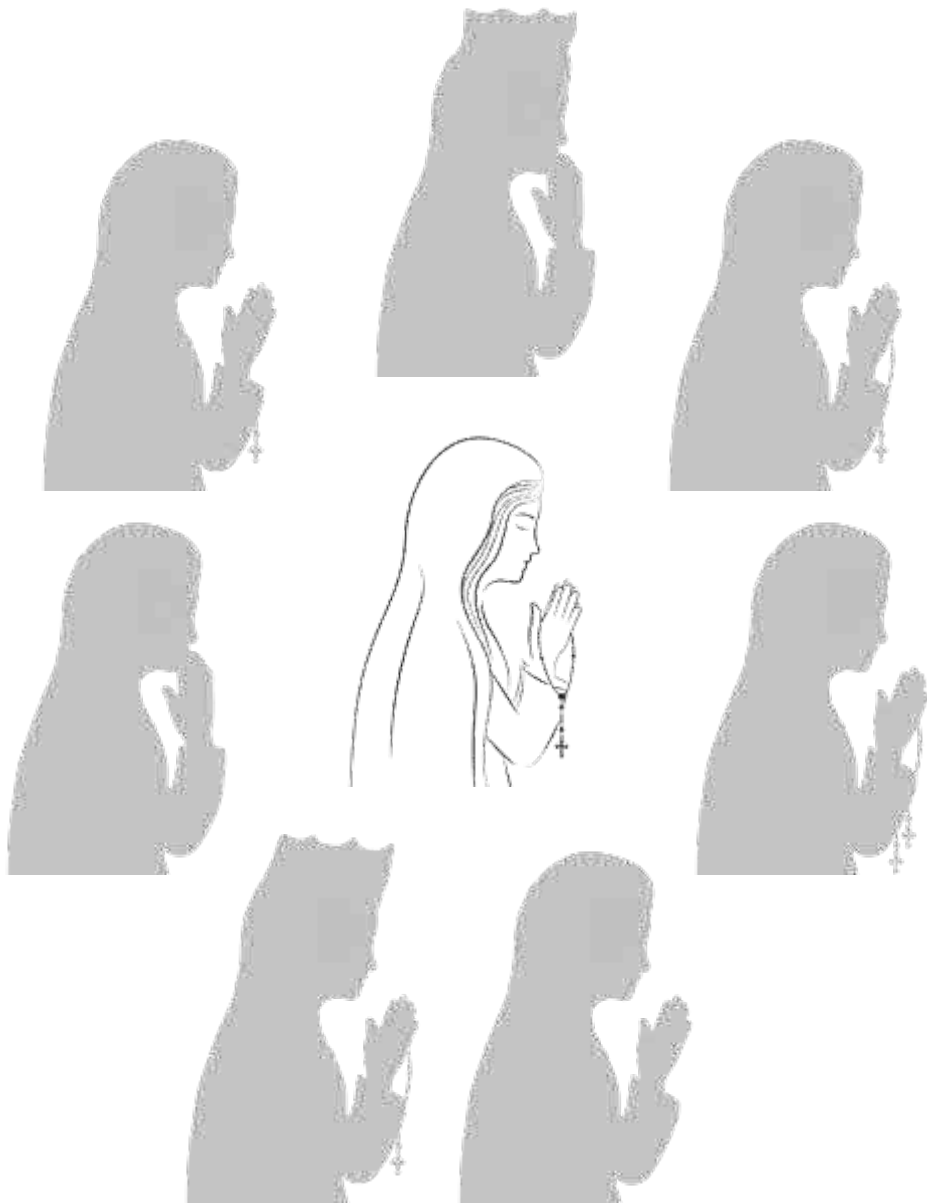
zamilovaných

svatbu

Svatý Valentýn byl _____ a tajně _____ mladé páry, které chtěly mít _____. Tenkrát totiž zakázal císař, aby se mladí muži před vstupem do armády _____. Valentýn je patronem _____.

Najdi Panně Marii správný stín

11. února slavíme svátek Panny Marie Lurdské. Tento den je výroční připomínkou prvního zjevení Panny Marie v jeskyni Massabielle u Lurd (ve Francii) Bernardettě Soubirous v roce 1858. Lurdy se staly nadějí pro mnoho nemocných. Mnozí tam najdou úlevu, někteří i uzdravení. Díky zjevením v Lurdech se v církvi věnuje více péče o trpící a nemocné. Není proto náhodou, že tento den se stal zároveň i Světovým dnem nemocných.

Svátost pomazání nemocných

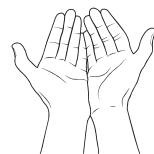
P. Jan Ston

11. února slavíme svátek Panny Marie Lurdské a připomínáme si událost, kdy se v tomto městě na jihu Francie poprvé zjevila Panna Marie 14 leté dívce Bernardettě. Na tomto místě také vytryskl léčivý pramen, ke kterému se dodnes sjíždějí tisíce poutníků z celého světa s touhou po uzdravení. Na tento den – 11. února – papež Jan Pavel II. v roce 1992 poprvé vyhlásil Světový den nemocných.

Ve spojení s tímto dnem jsou zváni starší a nemocní, aby přijali společně v kostele svátost pomazání nemocných. Svátý Jakub ve svém listu píše: „Je někdo z vás nemocný? Ať si zavolá představené církevní obce a ti ať se nad ním modlí a mažou ho olejem ve jménu Páně; modlitba spojená s vírou zachrání nemocného, Pán ho pozdvihne, a jestliže se dopustil hříchů, bude mu odpuštěno.“ (Jak 5,14-15) Pomazání nemocných je setkání, při kterém Bůh přichází svou mocí na pomoc nemocným a zesláblým lidem,

- spojuje nemocného s Ježíšovým utrpením,
- vlévá nemocnému útěchu, pokoj a odvalu, aby statečně snášel utrpení nemoci,
- odpouští hříchy, jestliže nemocný nemohl přijmout odpuštění ve svátosti smíření,
- uzdravuje, pokud to prospěje nemocnému ke spáse duše,
- připravuje na přechod do věčného života.

Mezi lidmi občas panuje strach z této svá-

tosti. „Kněze nevolejte, ještě neumírám!“ Podobná zvolání uslyšíme tam, kde se svátost nemocných prezentuje jako „poslední pomazání“. Jistěže v mnoha případech doprovází tato svátost poslední okamžiky lidského života. Pomazání nemocných ale není svátostí jen pro ty, kdo se ocitli v krajním ohrožení života a umírají. Příhodná doba pro její přijetí je už tehdy, když věřící začíná být v nebezpečí smrti pro nemoc nebo stáří. Tuto svátost můžeme přijmout i vícekrát ve svém životě. Pomazání má přece nemocného posílit a zachránit. Křesťan může požádat o svaté pomazání, kdykoliv těžce onemocní, a stejně tak když se nemoc zhorší. Také je vhodné přijmout tuto svátost před závažným lékařským zákrokem (operací), je-li příčinou této operace nebezpečné onemocnění. Ale svátost nemocných je možno udělit též starým lidem, jejichž síly značně ochabují, i když není přímo vidět nějaká nebezpečná nemoc. Nikdy se nemá přijetí pomazání nemocných zbytečně oddalovat. Pokud je kněz zavolán k nemocnému, který už mezitím zemřel, tak se za něj pomodlí; svátost pomazání nemocných už ale mrtvému neuděluje.

Nemoc a utrpení patří k lidskému životu. Dříve nebo později, ve větší či menší míře, na sobě či u druhých se každý z nás s nimi setká. V nemoci člověk zakouší vlastní bezmocnost, ohroženost a křehkost. Nemoc může vést k úzkosti, k uzavření do sebe, dokonce k zoufalství a vzpouře proti Bohu. Může však také napomáhat člověku k větší zralosti či v rozlišování mezi důle-

žitým a nepodstatným. Velmi často nemoc vyvolává hledání Boha a návrat k němu.

Jako všechny svátosti, i tato je slavením liturgie ve společenství, ať už se koná v rodině, v nemocnici nebo v kostele, pro jednoho nemocného nebo pro skupinu nemocných. Dovolují-li to okolnosti, může slavení svátosti předcházet svátost pokání a může být ukončeno přijetím eucharistie. Při společném udělování této svátosti většímu počtu věřících v kostele bývá liturgie této svátosti vsazena do mše svaté za nemocné.

Jak se uděluje tato svátost?

Kněz pomáže nemocného na čele a na dlaních posvěceným olejem. Přitom říká slova: „Skrze toto svaté pomazání ať ti Pán pro své milosrdenství pomůže milostí Ducha Svatého. Ať tě vysvobodí z hříchů, ať tě zachrání a posilní.“ Amen

Svátost pomazání nemocných se bude ve farním kostele v Luhačovicích udělovat společně v pátek 11. února při mši svaté v 18:15. V sobotu 12. února v zá-

mecké kapli v 8:00.

V Pozlovicích v kostele svatého Martina se bude společná svátost pomazání nemocných udělovat ve čtvrtek 10. února při mši svaté v 18:15.

V kaplich se bude svátost pomazání nemocných udělovat dle rozpisu bohoslužeb v měsíci únoru.

Kdo chce přijmout tuto svátost, запиšte se v sakristii - jméno, bydliště a rok narození. Svátost nemocných přijímá vážně nemocný člověk a starší 65 let. Je důležité, aby člověk, který přijímá svátost pomazání nemocných, byl v milosti posvěcující a mohl tak při mši svaté přistoupit ke svatému přijímání.

Modlitba za nemocné

Bože, spáso věřících, vyslyš prosby za naše nemocné bratry a sestry. Mají účast na utrpení tvého Syna. Poskytni jim ve svém milosrdenství pomoc. Navrať jim zdraví, ať se s nimi můžeme radovat v tvé církvi z jejich uzdravení.

Pozvánka na setkání Amoris laetitia

Centrum pro rodinu Valašské Klobouky Vás srdečně zve na únorové setkání v rámci děkanátního projektu AMORIS LAETITIA, které proběhne v **neděli 20. 2. od 16 hod. v kostele Sv. Rodiny v Luhačovicích.**

Nebojte se přijít a popřemýšlet nad krásou rodiny! Setkání je určeno všem věkovým kategoriím (párům i jednotlivcům), pro které je rodina důležitou hodnotou a chtějí ji podporovat. Bližší informace včetně té-

matu budou oznámeny v druhé polovině února.

Můžete se těšit na

- krátké slovo k tématu z rodinného života,
- svědectví,
- modlitbu,
- příjemnou doprovodnou hudbu
- i na podněty, se kterými můžete dále pracovat.

Připravovaná výstava k výročí kostela – prosba

Vážený farníci, chtěl bych Vás touto cestou požádat o pomoc při přípravě výstavy k 25. výročí posvěcení kostela v Luhačovicích. Výstava bude věnovaná kostelům, kaplím, křížům a svatým obrázkům v našich far-

nostech. Pokud máte nějaké materiály, zejména historické fotografie (i z interiérů kostelů), chtěl bych Vás požádat o jejich zapůjčení k vytvoření kopií. Kontaktujte mne na premek.janik@seznam.cz. Děkuji.

Co nás ve farnostech čeká

Středa 2. 2. / Luhačovice, Pozlovice

Svátek Uvedení Páně do chrámu

- 18.15 hod. mše svatá v Luhačovicích
- 18.15 hod. mše svatá v Pozlovicích

Čtvrtek 3. 2. / Luhačovice, Pozlovice

Sv. Blažeje (svatoblažejské požehnání)

- 17.00 hod. mše svatá v Luhačovicích
- 18.15 hod. mše svatá v Pozlovicích

Pátek 4. 2. / Luhačovice

První pátek v měsíci

- 15.00 – 18.00 hod. adorace a možnost přistoupit ke svátosti smíření
- 18.15 hod. mše svatá

Sobota 5. 2. / Pozlovice

První sobota v měsíci

- 16.30 hod. adorace a svátostné požehnání
- 17.00 hod. mše svatá

Středa 9. 2. / Luhačovice

Setkávání nad knihou

- V 19.00 hod. v klubovně
- Setkání bude věnováno Knize knih – Bibli, prohlédneme si různá vydání, která skrývá farní knihovna
- Těšit se můžete na slova P. Stona, který přislíbil, že přijde mezi nás
- Všichni jsou vítáni

Čtvrtek 10. 2. / Pozlovice

Pomazání nemocných

- 18.15 hod. při mši svaté

Pátek 11. 2. / Luhačovice

Pomazání nemocných

- 18.15 hod. při mši svaté

Sobota 12. 2. / Luhačovice, zám. kaple

Pomazání nemocných

- 8.00 hod. při mši svaté

Neděle 20. 2. / Luhačovice

Děkanátní projekt Amoris laetitia

- 16.00 hod. v kostele Sv. Rodiny
- Více informací viz pozvánka

Neděle 27. 2. / Luhačovice, Pozlovice

Sbírka Halěř svatého Petra

- Sbírka se uskuteční při všech nedělních mších svatých

Středa 2. 3. / Luhačovice, Pozlovice

Popeleční středa

- Den přísného postu – zdrženlivost od masa i újmy v jídle (zdrženlivost od masa zavazuje od 14 let, újma v jídle od 18 do 60 let)
- 17.00 hod. mše svatá v Pozlovicích
- 18.15 hod. mše svatá v Luhačovicích

Pastorační/liturgický kalendář našich farností na rok 2022

Popeleční středa – začátek postní doby

- Středa 2. března

Adorační den farnosti Luhačovice

- Pátek 18. března

Slavnost sv. Josefa

- Sobota 19. března

Slavnost Zvěstování Páně

- Pátek 25. března

Květná neděle

- Neděle 10. dubna

Velikonoce

- **Zelený čtvrtek** 14. dubna
- **Velký pátek** 15. dubna
- **Bílá sobota** 16. dubna
- **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně** Neděle 17. dubna

Otevírání a žehnání pramenů

- Neděle 8. května

Slavnost Nanebevstoupení Páně

- Čtvrtek 26. května

První svaté přijímání / Luhačovice

- Neděle 29. května

První svaté přijímání / Pozlovice

- Neděle 5. června

Slavnost Soslání Ducha svatého

- Neděle 5. června

Slavnost Nejsvětější Trojice

- Neděle 12. června

Slavnost Těla a Krve Páně / Pozlovice

- Čtvrtek 16. června

Slavnost Těla a Krve Páně / Luhačovice

- Neděle 19. června

Slavnost Narození sv. Jana Křtitele

- Čtvrtek 23. června

Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova

- Pátek 24. června

Pouť na Provodov

- Neděle 26. června

Slavnost sv. Petra a Pavla

- Středa 29. června

Slavnost sv. Cyrila a Metoděje

- Úterý 5. července

25. výročí posvěcení kostela Sv. Rodiny v Luhačovicích

- Úterý 12. července

Pouť ke svaté Anně v Pozlovicích

- Neděle 24. července

25. výročí posvěcení kaple Panny Marie Nanebevzaté v Biskupicích

- Úterý 16. srpna

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

- Pondělí 15. srpna

Pouť děkanátu Valašské Klobouky na Velehrad za obnovu rodin a kněžská povolání

- Sobota 17. září

Děkování za úrodu

- Neděle 18. září

Slavnost sv. Václava, mučedníka

- Středa 28. září

25. výročí posvěcení kaple Panny Marie Pomocné v Kladné-Žilíně

- Úterý 18. října

Slavnost Všech svatých

- Úterý 1. listopadu

Pouť ke sv. Martinovi v Pozlovicích

- Neděle 13. listopadu

Arcidiecézní setkání mládeže

- 18.–19. listopadu

Slavnost Ježíše Krista a Krále

- Neděle 20. listopadu

Červená středa

- Středa 23. listopadu

Adventní doba začíná 27. listopadu

Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

- Čtvrtek 8. prosince

Slavnost Narození Páně

- Neděle 25. prosince

Svátek Svaté Rodiny

- Pátek 30. prosince

Slavnost Matky Boží, Panny Marie

- Neděle 1. ledna 2023

Co se u nás událo

Nová schola v Luhačovicích

Od listopadu 2021 jste se mohli setkat se zpěvem Mládežnické scholy v Luhačovicích na ranních mších svatých o nedělích.

Schola je doprovázena na klavír a zapojuje své členy nejen zpěvem, ale také hrou na hudební nástroje. Kromě rytmických písní si zpěváci osvojili ordinária a žalmy, které jsou nedílnou součástí mše svaté.

Schola je otevřena všem zájemcům o zpěv a hudbu. Každý je vítán.

Putování za Vánoční hvězdou

Před Vánoci se již tradičně u kostela Sv. Rodiny v Luhačovicích sešlo kolem dvaceti dětí. Ty nejmenší doprovázeli rodiče. Společně putovali za Vánoční hvězdou, která jim ukazovala cestu, stejně jako Třem králům, kteří putovali do Betléma poklonit se Ježíškovi.

Hvězda děti dovedla k vánočnímu stromě, kde na každého čekal malý dárek. S hudebním doprovodem všichni zaspívali koledy a poděkovali za nejkrásnější dárek, který můžeme znovu a znovu nalézat každé Vánoce – Ježíška.

Živý Betlém

V sobotu 25. 12. na Boží hod vánoční se v Pozlovicích konal Živý Betlém. Děti společně s několika dospělými v doprovodu pozlovské scholy ve scénce ukázali příběh o narození Pána Ježíše. Letošního Ježíška si zahrála Kristýnka Papoušková.

Setkání u jesliček

V sobotu 25. prosince se v Luhačovicích neuskutečnil Živý Betlém, jak bývá zvykem. Namísto toho bylo nově v 15 hod. svátostné požehnání a zpívání koled u jesliček, které tak v čase setkávání nezůstaly osamělé.

Mohla se tak sejít i naše farní rodina v radostný čas a nasát atmosféru svátků vánočních.

Za tónů hudebníků z naší farnosti si všichni zúčastnění mohli zazpívat koledy tradiční i méně známé v příjemné atmosféře.

Tříkrálová sbírka

Po roční pauze se v našich farnostech letos opět uskutečnila tradiční tříkrálová sbírka (již 22. ročník). A to nejen klasicky osobním koledováním dětí a jejich doprovodu, ale také formou statických pokladniček a on-line koledováním. Celkový výtěžek za všechny obce v působnosti Charity Luhačovice (Luhačovice, Pozlovice, Biskupice, Kladná-Žilín, Polichno, Řetečov, Ludkovice, Dolní Lhota, Horní Lhota, Sehradice) činil 501 657 Kč, což je nejvíce ze všech ročníků. Všem dárcům i těm, kdo se jakkoliv zapojili do sbírky, patří velký dík.

Foto: Antonín Miškařík

Foto: Anna Martinčová

Farní listy. Měsíčník farností. Neprodejné. Vydává: Římskokatolická farnost Luhačovice a Pozlovice pro vnitřní potřebu svých farníků. Adresa: Duchovní správa v Luhačovicích, Pod Kamennou 1000, 763 26 Luhačovice. E-mail: faluhacovice@ado.cz, FB: facebook.com/farnostluhacoviceapozlovice, web: www.luhacovicefarnost.cz. Redakční rada: MUDr. Eva Machů, Mgr. Zdenka Pančochová, pod vedením P. Mgr. Jana Stona. Farlístek: Anna Marie Janíková. Grafická úprava, sazba: Bc. Klára Bětíková, Bc. Eva Janíková.

Své příspěvky můžete zasílat na redakcefarnilisty@gmail.com do 12. února.